

større end selve den Afgift, de komme til at svare til Statskassen.

Ændringsforslaget Nr. 36 handler om, hvorledes det skal gaa for sig ved Affattelsen af den Opgørelse, jeg allerede nu flere Gange har talt om, som den efterlevende Ægtefælle skal give angaaende Boets Tilstand. Der staar i Ændringsforslaget, ligesom for Resten i Lovforslaget, en meget uklar Bestemmelse, som jeg ikke rigtig forstaaer, nemlig at der skal udgives en Opgørelse paa Tro og Love og under Eds Tilbud om Boets Aktiver og Passiver. Det vil blive en meget besværlig Ting at gøre, og det maa ogsaa ændres. Man maa have præciseret, at man har Lov til at give dette i en ret summarisk Skikkelse.

Ændringsforslag Nr. 40 til § 28 om, at „kriminelle Sager“ ændres til „offentlige Politisager“, maa jeg fraraade. Det gaar slet ikke an. Thi, det, der er Tale om, er jo Arvesvig, altsaa mod bedre Vidende og med Villie at gøre en urigtig Anmeldelse. Det kan ikke behandles paa anden Maade end som kriminel Sag. Jeg skal ogsaa henvise til, at efter Loven om Formue- og Indkomstskat § 42 skal det, naar Folk vitterlig og mod bedre Vidende fremsætte Urigtigheder, behandles som kriminel Sag. Og dette er jo et ganske lignende Forhold.

Jeg skal dernæst gøre en Bemærkning til Ændringsforslag Nr. 41, hvorefter Loven træder i Kraft sammen med Loven om Toldafgifterne m. m. I og for sig er det naturligvis rigtigt, for at Staten samtidig med, at den mister en stor Indtægt, kan faa noget tilbage gennem denne Lov, og det har jeg i og for sig ikke noget at bemærke imod. Men denne Bestemmelse om Lovens Ikrafttræden er uforenlig med § 22, enten maa § 22 forandres eller Bestemmelsen her. I § 22 staar der nemlig, at Reglerne efter denne Lov skulle anvendes paa alle Boer, i hvilke Arveladeren er død efter den 30. Juni 1908 — thi det Tidspunkt, hvor Afgiftspligten indtræder, er jo hans Død. Hvis nu en Mand dør den 1. Juli, og Arvingerne overtage Boet til privat Skifte, saa kunne de indgive Arveanmeldelse den 1. August, det er der ikke det mindste i Vejen for, men da er Loven ikke traadt i Kraft, og saa kunne Lovens Regler om Arveafgiften ikke anvendes derpaa. Men dog staar der i § 22, at Arveafgiften bliver at svare efter denne Lov i saadanne Tilfælde. Det kan som sagt ikke lade sig gøre, fordi Reglerne om Arveafgiften ikke ere traadte i Kraft; de træde først i Kraft samtidig med Told-

loven, den 1. Januar. Der maa der altsaa gøres en Forandring.

Det høje Ting vil have bemærket, at hvad jeg her har haft at indvende, er ikke saa meget Realiteter, ikke saa meget Ønske om at faa principielle Forandringer indførte, — hvad jeg meget vel indser ikke kan lade sig gøre nu —, men derimod Bemærkninger, der angaa Redaktionen, det formelle. De gaa navnlig ud paa at faa en saa overordentlig vigtig Lov, som denne er, affattet paa en saadan Maade, at Folk kunne forstaa den og være klare over dens Indhold, for saa vidt det overhovedet er gør ligt for Lægmand.

Rottbøll: Jeg skal kun tillade mig en kort Bemærkning om et enkelt Ændringsforslag, nemlig det, der er stillet af Mindretallet til § 5 om at fritage visse Summer, der udbetales i Henhold til Livsforsikringskontrakter, for Arveafgift. Dette Forslag har min Sympati, og efter at have hørt den højtærede Ministers Udtalelser har jeg faaet det Indtryk, at hvorvel Ministeren ikke fuldt ud kunde slutte sig til det, var han dog villig til at optage en Forhandling derom med Forslagsstillerne. Jeg tror, at en saadan Forhandling kunde have Udsigt til at føre til et gunstigt Resultat, medens det er givet, at Forslaget ikke kan gennemføres mod Ministerens Modstand. Jeg vil derfor opfordre Forslagsstillerne til at tage Ændringen tilbage og optage en Forhandling med Ministeren om den mellem anden og tredje Behandling. Om den af Ministeren antydede Vej, at det skulde være 5,000 Kr.s Livsforsikring, der skulde fritages, er farbar, er jeg noget i Tvivl om. Men i alle Tilfælde vilde Forslagsstillerne tjene deres Interesser bedst ved at tage Ændringsforslaget tilbage.

Jeg skal endnu tillade mig en Bemærkning til det ærede 4de Medlem for 9ende Kreds (Harald Jensen), der i ret høje Toner ankede over, at man i dette Tilfælde havde, om jeg saa maa sige, skaaert bred Rem af de smaa, men derimod varetaget i saa høj Grad de stores Interesser. Det, som det ærede Medlem gik ud fra, var ikke det, der nu eksisterer, men derimod Regeringens oprindelige Forslag, der nu var nedsat saa og saa meget. Man maa dog gaa ud fra den bestaaende Tilstand, som er den, at de smaa og store Formuer nu betale den samme Arveafgift, nemlig i 1ste Arveklasse 1 pCt. Men efter Ændringsforslaget beholde de smaa den ene Procent, medens de store Formuer